

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Trods Længselens Smerte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Trods Længselens Smerte", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid76889/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

2 Det Herren er, som kalder saa,
Med klare Klokke-Toner,
O, lad omkap til Ham os gaae,
Vor kiærlige Forsoner!
Hos Ham er Fred og Hvile ret,
Hans Aag er godt, Hans Byrde let,
Som Hønsens for de Spæde!

No. 59.

1 Som Hjertet slaaer i Glædens Stund,
Saa kimer det fra Taarne,
Hvor opladt er en Præste-Mund,
Til Priis for den Eenbaarne;
Af Himmel-Ordets Orgel-Klang
Undfanges der en Fryde-Sang
Paa Menighedens Tunge!

2 Og naar Guds Kirke-Folk af Jord
Paa Engle-Tonen stammer,
Da kimer det for Engle-Chor
I Hjertets Bede-Kammer,
Da flyve de til Kirke brat,
Og synge som i Jule-Nat
For Menighedens Øre!

*No. 60. *)*

1 Trods Længselens Smerte,
Siig ei i dit Hjerte:
Hvo farer i Afgrunden ned,
Min Frelser, den Søde,
Mig op fra de Døde
At hente til Fryd og til Fred?

*) Efter Romer-Brevets 10de.

- 2 Det kjoennere klinger:
Hvo vil dog paa Vinger
Opfare til Himmerigs Slot,
For os at nedhente
Den Herre, vi vente!
Det klæder dog Christne ei godt.
- 3 Vi ere, vi bleve,
Vi røres, vi leve
I Sønnen, Guds Ord og Guds Lam;
Tag *Ordet* i Munden,
Og elsk det fra Grunden!
Saa har og saa finder du *Ham!*
- 4 Ja, naar du med Munden,
Som Saligheds-Grunden,
Bekiender vor hellige *Tro*,
Og har den i Hjerte,
Da Længselens Smerte
Dig leder til Himmels Ro!
- 5 Ja, *troe og bekiende*,
Til Dagens Ende,
Det er Saliggjørelsens Vei,
Paa den lad os sjunge,
Med Hjerte og Tunge:
Vi har Ham, vi slippe Ham ei!
- 6 Ja, saa lad os sjunge!
Thi Hjerte og Tunge
Er *Herren* som *Ordet* saa nær,
Som *Ordet*, der høres,
Saa Hjerterne røres
Af *Jesus*, vor Herre saa kiær!

7 Han ligger paa Tunge,
Hvor tale og sjunge
Vil troende Hjerter om Ham,
Som stærk, i Dag-Røde,
Opstod fra de Døde,
Guds Søn og Guds Ord og Guds Lam!

8 Han Hjertet husvæler,
Som Tungen tiltaler,
Der priser med Varme Hans Navn,
Og slynge vi Arme
Om *Ordet* med Varme,
Vor Herre vi tage i Favn!

*No. 61. *)*

1 Hyggelig, rolig,
Gud! er din Bolig,
Inderlig skøn!
O, hvor mit Hjerte
Længes med Smerte,
Sukker i Løn,
Efter at gæste din Helligdom prud,
Efter at boe hos den levende Gud!

2 Godhedens Kilde!
Aarle og silde
Gæstmild er Du!
Ved dine Sale
Spurv møder Svale,
Kom det ihu!
Som ved dit Alter den kvidrende Fugl,
Und dog i Templet din Tjener et Skjul!

*) Efter den 84de *Dauids-Præmie*.